

derpaa ere afholdte, som muligens kunne udgjøre 150,000 Rd., saa vil det vise sig, at Lauenborg ikke vil kunne dække sine egne Udgifter. Hvorvidt denne Betragtning kan have givet nogen Anledning til den oprindelige Forstering, skal jeg ikke videre udhæve.

Der er kun een Bemærkning, jeg endnu maa gjøre med Hensyn til Tolden. Indtægten af Tolden deler sig i flere Slags; den er deels Elbtold, deels Landtold og deels Transittold. Med denne Transittold forholder det sig paa en egen Maade. Ved Forordningen af 6te October 1840 ere Holsteen og Lauenborg nemlig forenede til eet Transittoldsystem, og det har bewirket, at en stor Deel af Transittolden oppebæres i Lauenborg, istedetfor at den før blev betalt ved de holsteenske Toldsteder. Hvor stor Indflydelse det vil have, troer jeg maa fremgaae af, at der i Budgettet for 1848 er anført som Landtold for Lauenborg 13,000 Rd., og i Statsbudgettet for 1855—56 er anført 12,000 Rd. eller omtrent det samme Beløb; derimod er Transittolden i 1848 kun anført til 17,000 Rd., hvorimod den for 1855—56 er anført til 135,000 Rd. Jeg vil gjerne indrømme, at Noget kan tilskrives den større Handel; men det forekommer mig dog, at det maa beroe paa ganske særegne Omstændigheder, og jeg troer, at det maa hovedsagelig være paa Grund af, at Fortoldingen stæer nu i Lauenborg, istedetfor at den før for en stor Deel fandt Sted i Holsteen. Det er altsaa, forekommer det mig, en ganske mærkelig Omstændighed, naar man tager Hensyn til de fælles Indtægter. Den meget ærede Finantsminister har sluttelig fremsat en Bemærkning om Adskillelsen imellem det Fælles og det Særlige og har, saavidt jeg skønner, ikke derved gjort nogen Indsigelse imod det, jeg tillod mig at tilbagefalde i Grundringen blevlyttret af Landstingets Udvalg i forrige Session. Den meget ærede Finantsminister yttrede blot, at det nærværende Ministerium har foresundet Adskillelsen, og har derfor under de nærværende Omstændigheder været saa godt som nødt til at gaae ind derpaa ved Finantslovens Udarbejdelse. Jeg anerkjender naturligviis, at den forte Tid, der var levet den meget ærede Finantsminister, visnok ikke var tilstrækkelig

til at komme ind paa dette meget vanskelige Spørgsmaal. Jeg udhæver kun dette, fordi jeg troer, at, idet den meget ærede Finantsminister hverten har udtalt sig for eller imod den Adskillelse, som nu finder Sted, har han heller ikke benægtet Rigtigheden af, hvad der tidligere er anført.

Finantsministeren: Jeg vilde slet ikke indlade mig paa den Undersøgelse, som af den ærede Rigsdagsmand blev reist, og jeg skal heller ikke nu gjøre det, men blot tilføie, at jeg troer, at enhver Regjering under de Forhold, hvorom her er Tale, ikke havde kunnet gjøre Andet. Det vilde have været paa eengang at frembringe en Forvirring og en Usikkerhed, som visnok vilde have været meget utilraadelig. Naar den ærede Rigsdagsmand formeente, at man stedsse skulde være beredt paa at afholde extraordinære Udgifter, da skal jeg ikke modstige dette; det var blot ligeoverfor den stærke Udhyven af extraordinære Indtægter, at jeg gjorde mine Bemærkninger; men jeg skulde dog endnu formene, at, naar der t. Ex. paa sidste Aars Budget er Tale om 500,000 Rd. for Krigsførjeler, er Tale om 670,000 Rd. for formindsket Indtægt af Dresundstolden, om 1 Million og nogle hundrede Tusende for extraordinære Rustninger, da er dette af den Art extraordinære Udgifter, som man ikke billigt kan fordræ, at nogen Stat aarligt skal være beredt paa. — Hvad der blev anført om det lauenborgske Militairs Stilling, foranlediger mig til endnu at fremhæve, hvori jeg mener, at det Forskjellige bestaaer imellem den lauenborgske Deel af Armeen og den vestindiske Hærstyrke. Den vestindiske Hærstyrke er en aldeles affondret, ikke paa nogen Maade under Krigsmagten i Almindelighed hørende, Styrke; den ligger heller ikke under Krigsministeriet for Monarchiet. Derimod eksisterer der slet ikke en saadan affondret Deel af Armeen for Lauenborg; de lauenborgske Tropper ere en integrerende Bestanddeel af den hele danske Armee, og derfor er det ikke muligt paa den Maade at udsondre de enkelte Udgifter, som hidrøre fra dem. Det vil jo sees, at det heller ikke er Tilfældet for Holsteens, for Slesvigs eller de andre Landsdeles